

DZIENNIK URZĘDOWY

Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych

Warszawa, 4 kwietnia 1957 r.

Nr 3

Poz. 13 — 17

T R E Ś Ć :

ZARZĄDZENIA MINISTRA PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

Poz. 13 — Nr 27 z dnia 19 lutego 1957 r. w sprawie trybu postępowania przy zatwierdzaniu list towarowych i weryfikacji eksponatów na Targi Międzynarodowe.

Poz. 14 — Nr 28 z dnia 21 lutego 1957 r. w sprawie udziału przemysłu materiałów budowlanych w Międzynarodowych Targach Poznańskich.

Poz. 15 — Nr 30 z dnia 28 lutego 1957 r. w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Huta Szkła „Wanda“ Pruszków — Nowa Wieś.

Poz. 16 — Nr 38 z dnia 31 marca 1957 r. w sprawie funduszu zakładowego na 1957 r. dla przedsiębiorstw przemysłowych.

PISMO OKÓLNE MINISTERSTWA

Poz. 17 — Pismo okólne Ministerstwa z dnia 5 marca 1957 r. w sprawie zasad księgowania funduszy z tytułu produkcji eksportowej.

KOMUNIKAT

13.

ZARZĄDZENIE nr 27

MINISTRA PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 19 lutego 1957 roku

w sprawie trybu postępowania przy zatwierdzaniu list towarowych i weryfikacji eksponatów na Targi Międzynarodowe.

(WT/1/29)

W oparciu o wytyczne Ministra Handlu Zagranicznego i Polskiej Izby Handlu Zagranicznego z dnia 4 stycznia 1957 r. w sprawie zatwierdzania list eksponatów oraz trybu weryfikacji eksponatów na targi zagraniczne — zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. Pełnomocnik Ministra do spraw Wystaw i Targów informuje centralne zarządy o imprezach, w których przewiduje się udział polskiego przemysłu.

2. W oparciu o wymienione w ust. 1 niniejszego paragrafu informacje, centralne zarządy, w porozumieniu z zakładami produkcyjnymi, zgłaszają Pełnomocnikowi Ministra w terminie 14-dniowym proponowaną listę eksponatów. Uzupełnienia względnie zmiany do proponowanej listy eksponatów mogą być zgłaszane w terminie późniejszym, jednak nie później niż na 3 miesiące przed rozpoczęciem imprezy.

3. Po zatwierdzeniu listy eksponatów przez centralę handlu zagranicznego względnie departament branżowy Ministerstwa Handlu Zagranicznego — Pełnomocnik Ministra do spraw Wystaw i Targów przesyła do właściwego centralnego zarządu zatwierdzoną listę eksponatów.

4. Po ustaleniu powierzchni stoiska, szczegółowy asortyment eksponatów ustala:

a) w odniesieniu do wyrobów użytkowych przemysłu szklarskiego i ceramicznego — Komisja złożona z przedstawicieli zakładu, centralnego zarządu, centrali handlu zagranicznego oraz Pełnomocnika Ministra do spraw Wystaw i Targów lub osoby przez niego upoważnionej,

b) w odniesieniu do innych przemysłów podległych Ministerstwu Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz artykułów zaopatrzeniowych przemysłu szklarskiego i ceramicznego — centrala handlu zagranicznego w porozumieniu z Pełnomocnikiem Ministra do spraw Wystaw i Targów.

§ 2. 1. Weryfikacja eksponatów odbywa się komisyjnie w terminach ustalonych protokołem z wyboru eksponatów lub oddzielnym pismem.

2. Weryfikacji eksponatów — wyrobów użytkowych przemysłu szklarskiego i ceramicznego — dokonuje Komisja, składająca się z przedstawicieli zakładu, centralnego zarządu, centrali handlu zagranicznego oraz Pełnomocnika Ministra względnie osoby przez niego upoważnionej. Udział ekspertów Centralnego Inspektoratu Standaryzacji względnie „Polcarga“ — Rzeczoznawstwo i Kontrola Ładunków zależny jest od decyzji centrali handlu zagranicznego.

3. Weryfikacji eksponatów pozostałych przemysłów podległych Ministerstwu Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz artykułów zaopatrzeniowych przemysłu szklarskiego i ceramicznego dokonuje Komisja powołana przez właściwy centralny zarząd przy współudziale ekspertów Centralnego Inspektoratu Standaryzacji lub „Polcarga“ o ile udział tych ostatnich centrala handlu zagranicznego uzna za celowy

4. Odpowiedzialność za jakość eksponatów zakwalifikowanych do wysyłki na targi międzynarodowe spoczywa na Komisji.

§ 3. 1. Zakład dokonuje wysyłki eksponatów w sposób ustalony instrukcją wysyłkową i w terminie podanym w tejże instrukcji.

2. O dokonanej wysyłce eksponatów zakład zawiadamia centralę handlu zagranicznego i Pełnomocnika Ministra do spraw Wystaw i Targów.

§ 4. 1. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem podpisania.

2. Jednocześnie traci moc obowiązującą Zarządzenie nr 296 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 10 grudnia 1954 r. w sprawie trybu doboru i weryfikacji eksponatów na targi i wystawy międzynarodowe.

M I N I S T E R
wz. F. Papierniak
Podsekretarz Stanu

14.

ZARZĄDZENIE nr 28

MINISTRA PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 21 lutego 1957 roku

w sprawie udziału przemysłu materiałów budowlanych
w Międzynarodowych Targach Poznańskich.

(WT/5/30)

Międzynarodowe Targi Poznańskie będą organizowane każdego roku. XXVI Międzynarodowe Targi Poznańskie odbędą się w dniach od 9 do 23 czerwca 1957 roku.

W oparciu o zarządzenie nr 213 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 sierpnia 1956 r. w sprawie Międzynarodowych Targów Poznańskich oraz w związku z zarządzeniem nr 65 Ministra Handlu Zagranicznego z dnia 25 października 1956 r. w sprawie organizacji Międzynarodowych Targów Poznańskich i zarządzeniem nr 48 Prezesa Polskiej Izby Handlu Zagranicznego z dnia 30 października 1956 r. w sprawie zasad organizacji XXVI Międzynarodowych Targów Poznańskich — zarządzam, co następuje:

§ 1. 1. W XXVI Międzynarodowych Targach Poznańskich wezmą udział przemysły nadzorowane przez następujące Centralne Zarządy:

Centralny Zarząd Przemysłu Kamienia Budowlanego,
Centralny Zarząd Przemysłu Wapienniczego i Gipsowego,
Centralny Zarząd Przemysłu Cementowego,
Centralny Zarząd Eksploatacji Kruszyw,
Centralny Zarząd Przemysłu Izolacyjnego,
Centralny Zarząd Przemysłu Szklarskiego,
Centralny Zarząd Przemysłu Ceramicznego.

2. Zakłady produkcyjne podległe Centralnemu Zarządowi Przemysłu Szklarskiego:

Jeleniogórskie Zjednoczone Zakłady Szklarskie w Szklarskiej Porębie,
Dolnośląskie Zakłady Kryształów w Stroniu Śląskim,
Zakłady Szkła Gospodarczego „Szczytna”,
Zakłady Szklarskie „Hortensja”,
Zakłady Szkła Gospodarczego „Krosno”,
Ząbkowicka Huta Szkła Gospodarczego,
Huta Szkła Gospodarczego i Oświetleniowego „Zawiercie”,
Zakłady Szkła Oświetleniowego „Nysa”,
Zakłady Szkła Lustrzanego „Wałbrzych”,

oraz zakłady podległe Centralnemu Zarządowi Przemysłu Ceramicznego:

Zakłady Porcelany Stołowej „Wawel”,
Zakłady Porcelany Stołowej „Wałbrzych”,
Zakłady Porcelany Stołowej „Karolina”,
Zakłady Porcelany „Cmielów”,
Chodzieskie Zakłady Porcelany,
Zakłady Porcelany „Bogucice”,
Zakłady Fajansu im. Rewolucji 1905 r. we Włocławku,
Zakłady Ceramiki „Józefów”

otrzymują na XXVI Międzynarodowych Targach Poznańskich stoiska wydzielone, oznaczone znakiem firmowym i nazwą zakładu.

3. Zadaniem zakładów, biorących udział w XXVI Międzynarodowych Targach Poznańskich jest zaprezentowanie możliwości eksportowych zakładów oraz perspektyw rozwoju eksportu na najbliższy rok.

§ 2. 1. W celu zabezpieczenia realizacji postanowień objętych wymienionymi wyżej zarządzeniami, czynię odpowiedzialnymi Ob. Ob. Dyrektorów Centralnych Zarządów wymienionych w § 1 p. 1 niniejszego zarządzenia za wykonanie przez podległe przemysły następujących zadań:

- a) przygotowanie w zakładach produkcyjnych eksponatów pierwszorzędnej jakości, ze specjalnym uwzględnieniem nowości, wprowadzonych do produkcji, względnie takich, które w bieżącym roku będą wprowadzone do produkcji, zgodnie z zatwierdzoną listą eksponatów względnie według protokołów wyboru,
- b) przeprowadzenie weryfikacji eksponatów w zakładach produkcyjnych w ustalonych terminach oraz umożliwienie dokonania weryfikacji tychże eksponatów osobom w tym celu do zakładów delegowanym,
- c) terminową wysyłkę eksponatów na Targi,
- d) zapewnienie opieki eksponatom w okresie organizacji, trwania i likwidacji Targów,
- e) przeprowadzenie rozliczeń z udziału w Targach zgodnie z obowiązującymi w tym zakresie przepisami,
- f) zapewnienie stoiskom obsługi informacyjnej i handlowej do współpracy z centralą handlu zagranicznego. Ilościowy i imienny skład ekipy Ob. Ob. Dyrektorzy ustalą w porozumieniu z Pełnomocnikiem Ministra do spraw Wystaw i Targów. Ekipa informacyjna jest stała,
- g) przygotowanie warunków technicznych i danych, niezbędnych dla centrali handlu zagranicznego przy zawieraniu transakcji na artykuły nowe, względnie już eksportowane, na które centrala handlu zagranicznego danych takich nie posiada.

2. Delegaci Centralnych Zarządów do prac związanych z przygotowaniem przemysłu do udziału w Targach są członkami ekipy informacyjnej.

3. Dyrektor Centralnego Zarządu Zbytu ustali ilościowy i imienny skład ekipy aparatu zbytu do współpracy na Targach z centralą handlu zagranicznego.

§ 3. Eksponaty wysłane na Międzynarodowe Targi Poznańskie pozostają przez cały czas organizacji, trwania i likwidacji Targów własnością przemysłu. Sposób likwidacji eksponatów ustala przedstawiciel właściwego centralnego zarządu z Pełnomocnikiem Ministra do spraw Wystaw i Targów.

§ 4. 1. Sposób pokrywania kosztów pośrednich udziału przedsiębiorstw w Międzynarodowych Targach Poznańskich reguluje pismo Departamentu Finansowego MPMB z dnia 10.II.56 r. znak FN1/900/56.

2. Wynagrodzenie za godziny nadliczbowe, wynikające z prac związanych z przygotowaniem do udziału w Międzynarodowych Targach Poznańskich oraz ich obsługą winny być pokryte przez jednostki delegujące.

3. Ujęcie księgowe eksponatów oraz kosztów udziału w Międzynarodowych Targach Poznańskich określa pismo Centralnej Księgowości MPMB z dnia 18.II.56 r. znak KS1/B/900/56.

§ 5. 1. Koordynację całości prac związanych z udziałem resortu przemysłu materiałów budowlanych w Międzynarodowych Targach Poznańskich powierzam Pełnomocnikowi Ministra do spraw Wystaw i Targów.

2. Do zadań Pełnomocnika Ministra należy:

- reprezentowanie interesów resortu wobec władz imprezy, w Komisji Roboczej przy centrali handlu zagranicznego „Minex” oraz wobec współwystawców,
- koordynacja działalności przedstawicieli przemysłów wymienionych w § 1 p. 1 niniejszego zarządzenia, związanej z przygotowaniem do udziału w Targach,
- wydawanie poleceń mających na celu zapewnienie realizacji zadań postawionych przed przemysłem materiałów budowlanych w związku z jego udziałem w Międzynarodowych Targach Poznańskich,
- nadzorowanie całości prac związanych z udziałem resortu przemysłu materiałów budowlanych w Międzynarodowych Targach Poznańskich.

3. Polecenia Pełnomocnika Ministra wynikające z obowiązków wym. w p. 2 niniejszego paragrafu, są wiążące dla jednostek podległych Ministerstwu Przemysłu Materiałów Budowlanych.

4. W terminie do dnia 30 września 1957 roku Pełnomocnik Ministra złoży sprawozdanie z wykonania powierzonych obowiązków.

§ 6. 1. Zobowiązuję wszystkie jednostki podległe Ministerstwu Przemysłu Materiałów Budowlanych, a w szczególności z siedzibą w Poznaniu, do udzielania Pełnomocnikowi Ministra jak najdalej idącej pomocy przy wykonywaniu powierzonych obowiązków.

2. Przedsiębiorstwa podległe MPMB, mające siedzibę w Poznaniu zapewnią magazyny przejściowe na eksponaty na Międzynarodowe Targi Poznańskie, nadzór w czasie ich magazynowania oraz środki transportowe wraz z ekipą pracowników do za i wyładunku eksponatów na terenie miasta Poznania w czasie organizacji a następnie likwidacji imprezy.

§ 7. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem podpisania.

MINISTER

Mgr inż. St. Pietrusiewicz

15.

ZARZĄDZENIE nr 30

MINISTRA PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH

z dnia 28 lutego 1957 r.

w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą Huta Szkła „Wanda” Pruszków—Nowa Wieś.

(OR-320)

Na podstawie art. 1 ust. 1 Dekretu z dnia 26 października 1950 r. o przedsiębiorstwach państwowych (Dz. U. nr 49, poz. 439) zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą: Huta Szkła „Wanda” w Pruszkowie — Nowa Wieś, zwane dalej przedsiębiorstwem.

§ 2. Przedsiębiorstwo ma siedzibę w Pruszkowie.

§ 3. Przedmiotem działania przedsiębiorstwa jest produkcja wyrobów ze szkła.

§ 4. Przedsiębiorstwo prowadzone jest w ramach narodowych planów gospodarczych wg zasad rozrachunku gospodarczego i rozlicza się z budżetem Państwa poprzez budżet centralny.

§ 5. Zwierzchni nadzór nad przedsiębiorstwem sprawuje Minister Przemysłu Materiałów Budowlanych przez Zarząd Przemysłu Szklarskiego w Poznaniu.

§ 6. 1. Na czele przedsiębiorstwa stoi dyrektor, który kieruje samodzielnie działalnością przedsiębiorstwa i jest za nią odpowiedzialny.

2. Dyrektor zarządza przedsiębiorstwem przy pomocy jednego zastępcy.

§ 7. 1. Do składania w imieniu przedsiębiorstwa oświadczeń w zakresie jego praw i obowiązków majątkowych wymagane jest współdziałanie dwóch upoważnionych osób.

2. Osobami upoważnionymi są: dyrektor, jego zastępca i pełnomocnicy ustanowieni na podstawie art. 15 ust. 3 powołanego we wstępie dekretu. Zastępca dyrektora i pełnomocnicy działają w granicach swego umocowania.

3. Czeki, weksle i inne dokumenty obrotu pieniężnego, dokumenty obrotu materiałami i towarami, jak również dokumenty o charakterze rozliczeniowym i kredytowym, stanowiące podstawę do otrzymania lub wydania środków pieniężnych, materiałów albo towarów, podpisują łącznie: dyrektor lub osoba przez niego do tego upoważniona i główny (starszy) księgowy lub osoba przez niego do tego upoważniona.

§ 8. Na podstawie pełnomocnictwa określonego w art. 15 ust. 4 dekretu powołanego we wstępie, dyrektor przedsiębiorstwa może, w zakresie ustalonym w pełnomocnictwie, samodzielnie składać oświadczenia dotyczące praw i obowiązków majątkowych przedsiębiorstwa.

§ 9. Osoby, upoważnione do składania w imieniu przedsiębiorstwa oświadczeń w zakresie praw i obowiązków majątkowych, mogą ustanowić pełnomocników do dokonywania czynności określonego rodzaju lub czynności szczególnych. Pełnomocnicy ci działają łącznie lub oddzielnie w granicach swego umocowania.

§ 10. 1. Przydziela się przedsiębiorstwu do prowadzenia: Hutę Szkła „Wanda” w Pruszkowie, wchodzącą dotychczas w skład Warszawskich Hut Szkła w Falenicy.

2. Przekazanie ww. zakładu winno nastąpić w trybie przewidzianym uchwałą nr 69 Prezydium Rządu z dnia 6 lutego 1954 r. w sprawie przekazywania zakładów lub ich części między państwowymi jednostkami gospodarczymi (Monitor Polski nr A-21, poz. 351).

§ 11. Środki trwałe i obrotowe niezbędne do wykonywania planowych zadań przedsiębiorstwa określa jego plan finansowy zatwierdzony w przepisany trybie.

§ 12. Organizacja wewnętrzna i finansowa oraz system finansowy przedsiębiorstwa zostaną ustalone odrębnymi przepisami.

§ 13. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1957 r.

W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW

T. Dietrich

MINISTER

Mgr inż. St. Pietrusiewicz

16.

ZARZĄDZENIE nr 38**MINISTRA BUDOWNICTWA I PRZEMYSŁU
MATERIAŁÓW BUDOWLANYCH**

z dnia 31 marca 1957 r.

w sprawie funduszu zakładowego na 1957 r. dla przedsiębiorstw przemysłowych.

Na podstawie § 3 ust. 1 pkt. 3 i ust. 2 oraz § 5 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 lutego 1957 r. w sprawie funduszu zakładowego na rok 1957 w przedsiębiorstwach przemysłowych podległych Ministrowi Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dziennik Ustaw nr 11, poz. 60), w porozumieniu z Ministrem Finansów i Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Budownictwa i Przemysłu Materiałów Budowlanych, zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w zarządzeniu niniejszym użyto określenia „rozporządzenie” — oznacza ono rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 8 lutego 1957 r. w sprawie funduszu zakładowego na rok 1957 w przedsiębiorstwach przemysłowych, podległych Ministrowi Przemysłu Materiałów Budowlanych (Dziennik Ustaw nr 11, poz. 60).

§ 2. 1. Upoważniam dyrektorów centralnych zarządów do ustalania w porozumieniu z Zarządem Głównym właściwego związku zawodowego dodatkowych warunków tworzenia funduszu zakładowego, o których mowa w § 3 ust. 1 pkt. 3 rozporządzenia.

2. Dodatkowe warunki ustalone dla poszczególnych przedsiębiorstw winny być podane do wiadomości Ministerstwu Przemysłu Materiałów Budowlanych niezwłocznie po ich ustaleniu.

§ 3. 1. Dyrektorzy Centralnych Zarządów: Przemysłu Cementowego, Ceramiki Budowlanej Północ, Południe, Zachód, Materiałów Budowlanych Wapienno-Piaskowych oraz Wapienniczego i Gipsowego ustalą dla poszczególnych podległych przedsiębiorstw stawki funduszu zakładowego za wykonanie jednostki produkcyjnej.

2. Stawka funduszu zakładowego, o której mowa w ust. 1 zostanie obliczona dla każdego przedsiębiorstwa drogą podzielenia sumy stanowiącej 1,5% planowanego rocznego funduszu płac przez planowaną roczną ilość jednostek produkcyjnych.

3. Jednostkę produkcyjną w przedsiębiorstwach podległych wymienionym w ust. 1 centralnym zarządom stanowią następujące wielkości:

- w przemyśle cementowym — 1 tona,
- w przemyśle ceramiki budowlanej — 1000 jednostek ceramicznych, bądź 1000 jednostek kaflarskich,
- w przemyśle materiałów budowlanych wapienno-piaskowych — 1000 szt. bądź 100 m² (plytek),
- w przemyśle wapienniczym i gipsowym — 1 tona, 1 m³ bądź 100 m².

4. Obliczenie funduszu zakładowego następuje drogą przemnożenia ilości wytworzonych jednostek produkcyjnych, wykazanych w sprawozdaniu GUS P-2 przez stawkę.

5. Dla uzyskania funduszu zakładowego według stawki za jednostkę produkcyjną konieczne jest spełnienie warunków określonych w § 3 ust. 1 rozporządzenia.

6. W przypadku niewykonania planu produkcji towarowej w cenach zbytu w 100% — mają zastosowanie postanowienia przepisów w § 7 rozporządzenia.

§ 4. 1. W przedsiębiorstwach wielozakładowych, podległych centralnym zarządom wymienionym w § 3 — fundusz zakładowy obliczany za wykonanie jednostki produkcyjnej może być tworzony w zakładach niebilansujących samodzielnie z tym, że warunkiem uzyskania tego odpisu przez zakład, poza wykonaniem planu produkcji towarowej w cenach zbytu, jest osiągnięcie conajmniej planowanego wskaźnika rentowności.

2. Przez wskaźnik rentowności należy rozumieć stosunek kosztów własnych produkcji towarowej do wartości produkcji towarowej w cenach zbytu.

3. Dodatkowe odpisy na fundusz zakładowy, o których mowa w § 6 ust. 1 pkt. 2 rozporządzenia mogą być dokonywane w zakładach przedsiębiorstw wielozakładowych, o ile zakłady te samodzielnie bilansują. W pozostałych przypadkach odpisy te mogą być dokonywane jedynie w skali przedsiębiorstwa.

§ 5. Nagrody z funduszu zakładowego dla dyrektorów przedsiębiorstw — może przyznać na wniosek rady robotniczej (zakładowej) — dyrektor jednostki nadrzędnej.

§ 6. Przedsiębiorstwa mogą w ciągu roku, przed dokonaniem odpisu rocznego względnie półrocznego, wydatkować sumy na poczet funduszu zakładowego, na cele określone w § 11 rozporządzenia, jedynie do wysokości 0,2% planowanego funduszu płac.

§ 7. Zasada tworzenia funduszu zakładowego za wykonanie jednostki produkcyjnej może być stosowana w przedsiębiorstwach podległych innym centralnym zarządom, niewymienionym w § 3 ust. 1 niniejszego zarządzenia — na wniosek załogi przedsiębiorstwa, za zgodą Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych w porozumieniu z Ministrem Finansów.

§ 8. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1957 r.
W porozumieniu:

MINISTER FINANSÓW
wz. J. Kole

MINISTER
Mgr inż. St. Pietrusiewicz

17.

PISMO OKÓLNE**MINISTERSTWA PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW
BUDOWLANYCH**

z dnia 5 marca 1957 r.

w sprawie zasad księgowania funduszy z tytułu produkcji eksportowej.

(KS-2-2000/57)

W powołaniu na zarządzenie nr 251 Ministra PMB z dnia 24.12.1956 r. w sprawie stworzenia warunków do wzrostu eksportu maszyn i urządzeń, Centralna Księgowość MPMB podaje następujące zasady księgowania funduszu z tyt. produkcji eksportowej:

1. Zgodnie z §§ 3 i 4 zarządzenia, fundusz z tyt. produkcji eksportowej powstaje na zasadzie odpisów z faktur dostaw eksportowych, sum wynikłych z wyliczenia do ceny eksportowej narzutów w wysokości 3%, z następującym księgowym ujęciem:

Wn — 191 „Sprzedaż wyrobów i usług przemysłowych“
Ma — 106 „Fundusze i rezerwy“

z wyodrębnieniem w analityce

- a) funduszu na inwestycje związane z produkcją eksportową oraz na finansowanie postępu technicznego i prac badawczych w zakresie eksportu (§ 3 zarządzenia),
b) funduszu nagród (§ 4 zarządzenia) z podziałem na:
— część funduszu nagród (w wysokości 20%) pozostająca do dyspozycji dyrektora C. Zarządu (§ 4 ust. 3 zarządzenia),
— część funduszu nagród (w wysokości 80%) do dyspozycji dyrektora przedsiębiorstwa (§ 4 ust. 4 zarządzenia).
2. Przeznaczenie części funduszu przez przedsiębiorstwo produkujące (głównego wykonawcy) dla zakładu kooperującego (podwykonawcy) zgodnie z pktem 2 § 3 oraz pktem 4 § 4 zarządzenia:

Wn — 106 „Fundusz i rezerwy“
Ma — 074 „Inne należności i zobowiązania“.

3. W wypadku opóźnienia części dostaw eksportowych względnie uznanych reklamacji odbiorców zagranicznych, suma funduszu nagród zostaje odpowiednio zmniejszona, zgodnie z punktami 2 i 4 § 5 zarządzenia.

4. Przeznaczenie części funduszu na inwestycje — zgodnie z pktem a, pkt. 3 § 3 zarządzenia:

Wn — 020 „R-k bankowy środków na inwestycje“
Ma — 043 „R-k rozliczeniowy“

Wn — 106 „Fundusze i rezerwy“ —
konto analityczne rejestrujące fundusze na finansowanie pozaplanowych inwestycji i zagadnień postępu technicznego,
Ma — 024 „Fundusze na inwestycje“.

5. Za wydatki dotyczące zagadnień postępu technicznego i prac badawczych w zakresie eksportu oraz nagród obciążać należy właściwe konto analityczne 106 „Fundusze i rezerwy“.

6. Zasady księgowego ujęcia funduszu dewizowego — § 6 zarządzenia — uregulowane zostaną odrębnie.

Za DYREKTORA
CENTRALNEJ KSIĘGOWOŚCI
Z. Holli
Naczelnik Wydziału

KOMUNIKAT

Wydane zostały, a nie są ogłoszone w Dzienniku Urzędowym następujące akty normatywne:

Zarządzenie Ministra nr 19

z dnia 28 stycznia 1957 r. w sprawie przekazania wapiennika „Sobocin“.

Zarządzenie Ministra nr 20

z dnia 1 lutego 1957 r. w sprawie opracowania i wykonania w resorcie przemysłu materiałów budowlanych planu zwolnień pracowników w związku z reorganizacją administracji.

Zarządzenie Ministra nr 23

z dnia 21 stycznia 1957 r. w sprawie utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Zakłady Przemysłu Wapienniczego „Wapienno“.

Zarządzenie Ministra nr 25

z dnia 19 lutego 1957 r. w sprawie ustalenia w Centralnym Laboratorium Przemysłu Materiałów Budowlanych Wapienno-Piaskowych wykazu prac wykonywanych w warunkach szczególnie szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych, uprawniających do otrzymania specjalnego dodatku.

Zarządzenie Ministra nr 26

z dnia 19 lutego 1957 r. w sprawie ustalenia w Centralnym Laboratorium Przemysłu Szklarskiego wykazu prac wykonywanych w warunkach szczególnie szkodliwych dla zdrowia lub uciążliwych, uprawniających do otrzymania specjalnego dodatku.

Zarządzenie Ministra nr 29

z dnia 27 lutego 1957 r. w sprawie zniesienia premiowania za obniżkę kosztów własnych.

Zarządzenie Ministra nr 31

z dnia 28 lutego 1957 r. w sprawie zasad finansowania prac konstrukcyjnych, budowy prototypów, wytwarzania próbnych serii wyrobów oraz przeprowadzania prób i doświadczeń.

Zarządzenie Ministra nr 32

z dnia 4 marca 1957 r. zmieniające zarządzenie w sprawie opracowania i wykonania w resorcie przemysłu materiałów budowlanych planu zwolnień pracowników w związku z reorganizacją administracji.

Zarządzenie Ministra nr 33

z dnia 20 marca 1957 r. w sprawie zmiany niektórych postanowień regulaminu premiowania pracowników umysłowych, zatrudnionych w przedsiębiorstwach i zakładach przemysłu materiałów budowlanych wapienno-piaskowych.

Zarządzenie Ministra nr 34

z dnia 25 marca 1957 r. w sprawie przekazania Zakładów Wyrobów Ogniotrwałych „Złotoglin“.

Zarządzenie Ministra nr 35

z dnia 25 marca 1957 r. w sprawie świadczeń dla robotników zamiejscowych w przedsiębiorstwach geologicznych, wydane w porozumieniu z Zarządem Głównym Zw. Zaw. Pracowników Budownictwa i Przem. Materiałów Budowlanych.

Zarządzenie Ministra nr 36

z dnia 29 marca 1957 r. w sprawie podjęcia eksperymentu ekonomicznego przez Biura Projektów: Przemysłu Materiałów Budowlanych oraz Przemysłu Szklarskiego.

Zarządzenie Ministra nr 37

z dnia 26 marca 1957 r. zmieniające zarządzenie nr 97 Ministra Przemysłu Materiałów Budowlanych z dnia 30 kwietnia 1956 r. w sprawie nadania regulaminu organizacyjnego Ministerstwu Przemysłu Materiałów Budowlanych.

Zarządzenie Ministra nr 39

z dnia 15 marca 1957 r. w sprawie zmiany nazwy przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: „Przedsiębiorstwo Remontowo-Montażowe Zakładów Wapienno-Piaskowych“ we Włochach.

Zarządzenie Ministra nr 40

z dnia 26 marca 1957 r. w sprawie zmiany zarządzenia o utworzeniu przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: Zielonogórskie Zakłady Eksploatacji Kruszywa.

Zarządzenie Ministra nr 41

z dnia 30 marca 1957 r. w sprawie przesunięcia terminu utworzenia przedsiębiorstwa państwowego pod nazwą: ZPW „Wapienno“.

Okólnik Ministra nr 1

z dnia 22 stycznia 1957 r. w sprawie zmniejszenia wydatków budżetowych na utrzymanie administracji.

Okólnik Ministra nr 2

z dnia 4 lutego 1957 r. w sprawie przeprowadzania czynności kontrolnych w zakresie ochrony przeciwpożarowej w zakładach pracy przemysłu materiałów budowlanych.

Okólnik Ministra nr 4

z dnia 9 marca 1957 r. w sprawie zatrudnienia w szkoleniu ogólnokształcącym nauczycieli i pracowników administracyjnych zwalnianych w związku z reorganizacją administracji.

Okólnik Ministra nr 5

z dnia 23 marca 1957 r. w sprawie powołania Komisji Koordynacyjnej do spraw współpracy Centralnego Zarządu Remontu Maszyn Budowlanych Ministerstwa Budownictwa oraz Centralnego Zarządu Przedsiębiorstw Remontowo-Montażowych i Produkcji Części Zamiennej Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA:
**MINISTERSTWO PRZEMYSŁU MATERIAŁÓW
BUDOWLANYCH**

Warszawa, ul. Żurawia 3/5

Telefon Administracji: Centrala 21-05 wewn. 673

Warunki prenumeraty Dziennika Urzędowego Ministerstwa Przemysłu Materiałów Budowlanych — prenumerata roczna 42 zł. Wpłacać należy do Narodowego Banku Polskiego V Oddział Miejski, Warszawa, Nr 1529-91-212. Część 30, Dział 5, Rozdział 17 — wpływy z wydawnictw.

Cena 2 zł